Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26089
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cuis nocentiora sunt p manet. Quid p dest anime foris
dominā. et intus seruire captiuam. membris impare et
ius pprie libtatis amittere. Et merito plerumq; patiū
famulā rebellan tem. qui non reddit dno debitam ser
uitutem. Leuigans q corp ab escis. mens ieunet a uitiis
et curas cupiditatesq; terrenas regis sui lege diudicet.
meminerit primā dilectionem dō. secdām debere primo
omesq; affect suos hac regula dirigendos. ut nec a cultu
recedat dni nec a utilitate conseruū. Quom autem co
litur ds. nisi ut quod ipsi placet placeat et nob. nec ab
eo impio nr umquā resultet affect. qm si hoc qd ille uult
uolum. ab illo infirmitas nrā sumat uirtutē a quo ipsā
accepim uoluntatē. Ds est enim sic apts an qui opat in nob et uel
le et pficere p bona uoluntate. Hec supbia itaq; homo
inflabit nec desperatione franget. si bonis diuinit da
tis in gta dantis utat et abbis desideria sua reuocet q
sibi nocitura cognouit. Abstinens enim ab inuidie ma
lignitate a luxurie dissolutione a turbatione iracun
die a cupiditate uindicte. purificabit ueri scificatione
ieunii et in corruptibiliū deliciarū uoluptate pascit
ut p uisū spiritalē etiā terrenas copias in celestem noue
rit transire substantiā non sibi condendo q accepert s;
magis magisq; multiplicando qd dederit. Unde pater
ne et caritatis affectu dilectionem uram moneō ut ie
iunii decimi mensis fructuosū uob elemosinarum lar